

ГОЛОС ДЯКІВ

Незалежний, аполітичний, безпартійний
 становий часопис.

Виходить 1 і 15. дня кожного місяця.

Адреса Редакції й Адміністрації: КОЛОМИЯ, вул. Міцкевича 51.

ЦІНИ ОГолошень: Ціла
 сторона 90 зл., половина 45 зл.,
 1/4 стор. 30 зл., 1/8 стор. 15 зл.,
 1/16 стор. 8 зл., 1/32 стор. 4 зл.

ДРІБНІ ОГолошення: За
 одно слово або його місце 10 сот.

ПОСТІЙНІ ОГолошення
 мають 20% знижки а оголошення
 для дяків-пренумераторів 50%.

ОГолошення приймається
 тільки за попереднім наді-
 сланням належитости або при-
 найменше зачету. Анонімніх
 дописів не приймається.

Рукописів не звертається.

Передплата:

В КРАЮ:

Ціло річно 6-00 зл.
 піврічно 3-00 „
 чвертьрічно 1-50 „
 За границею річно . . . 2 доляри
 або їх вартість в иншій валюті.

Чековеkonto П. К. О. в Варшаві
 ч. 152.951 (аж до відкл. замкнено).

Ціна сего примірника
20 сот.

Виїзд II. Дяківської Делегації до Варшави.

З початком місяця жовтня с. р. має виїхати II. Дяківська Делегація до Варшави, в справі, поданій вже в послідних числах „Голосу Дяків“.

Відсунення речення виїзду наступило не з нашої вини, але з вини тих, котрі до сеї пори не зложили ще призначеної квоти на кошта подорожі сеї Делегації.

Щоб сю справу прискорити й рішучо допровадити до успішного кінця, а байдужих дяків приневолити до виконання так важного станового обов'язку, має кожний Вп. деканальний Делегат зараз вислати післанця в відповідним обіжником до всіх Впп. Дяків свого деканату та зібрати в сей спосіб від них по 2 зл. на кошта згаданої подорожі, й так зібрану квоту враз з обіжником негайно, а найпізніше до кінця сего місяця переслати до нашої Редакції. В сему обіжнику має кожний дотичний дяк подати, кого пропонує на члена Делегації.

Ті Впп. Дяки, котрі згадану належитість вже, впрост до нашої Редакції переслали, будуть ласкаві се в дотичному обіжнику зазначити.

Від дуже убогих дяків сеї належитости не належить стягати.

Згадану належитість припомочи куренди (обіжника) зібрати до нині -- з власної ініціативи -- вже многі деканати, між якими на першому місці стоїть деканат снятинський під проводом, мабуть найстаршого віком в Галичині дяка, упр. хору й дяк. делег. Вп. Йосифа

Баранюка в Будиліві. Сей Вп. Ветеран, мимо сего, що числить нині вже недалеко 90 літ життя й живе серед тяжких матеріальних відносин, з молодечою енергією, охотою й подиву гідним поривом та витревалістю тихо, але завзято й з повною вірою в добрі успіхи пра-

цює для загального добра дяківського стану.

Нехай сей Вп. Ветеран-Борець, якому ми щиро бажаємо ще багато здоров'я й сили до дальшої співпраці з нами, буде великим світилом многим нашим молодшим дякам на шляху до здобуття собі красної долі.

РЕДАКЦІЯ.

Авдієнція Тов. А. Хоми у п. Марш. Сойму Ратая.

Дня 9. с. м. загостив до Ліска п. Маршалок Сойму Ратай, якому Великий Борець за красшу долю дяківського стану Вп. Хома Андрій, дяк і дяк. ді. в Ліску та дяк. організатор Лемківщини вручив дуже влучний меморіал в справі наділення дяків ерекц. землею; відпис якого дослівно, без перекладу на українську мову, отут поміщуємо:

Panu Marszałkowi Sejmui

Andrzej Choma, diak w Lisku.

„Jako przedstawiciel gr.-kat. diaków, wybrany przez nich na połaci całego Podkarpacia od Dunajca aż do Skolego, granicy djecezji przemyskiej, zwracam się z prośbą gorącą do gościa dostojnego:

Zawarty konkordat wziął pod swą opiekę diaków. Chociaż on istnieje jednak diacy dotychczas korzyści nie osiągnęli, ponieważ brak wykonawczego rozporządzenia ze strony centralnego rządu. Przy omawianiu tych postulatów, odnoszących się do nadania ziemi diakom cerkiewnym, upraszam Pana Marszałka Sejmu o przychylnie i rychłe załatwienie tej ważnej i piekającej sprawy i o ile możności przyspieszenia wydania wykonawczego rozporządzenia celem nadzielenia diaków ziemią erekcyjną.

Andrzej Choma, Lisko 9. września 1926.“

На сей меморіал відповів п. маршалок Сойму так:

„W ministerstwie oświaty opracowuje się ten projekt, a ja ze swej strony wywrę nacisk, aby ta sprawa poszła jak najrychlej na dobro niniejszej prośby“.

Чи треба ще більшого доказу, що справа наділення дяків ерекц. землею ще не є остаточно полагоджена, бо тепер щойно приготавлиється в міністерстві виконавчий розпорядок до закона про земельну реформу так, як ми се в послідних числах „Голосу Дяків“ згадували — та що в звязку з сим висилка Делегації до Варшави лежить в інтересі загалу дяків і є дуже на часі.

Щож на се скажуть тепер „Дяківські Відомости“, які в своєму 9. числі оголосили

якийсь Епарх. закон, що ані з конкордатом, ані з наділенням дяків ерекц. землею нічого спільного не має, та кажуть, що „сей закон нормує вже цю справу“ (себто справу наділення дяків ерекціональною землею). Чи не сором і блямаж? Чи не облуда й фарисейство? Пощо туманити людей і переривати їм в самій середині, в самому розгарі таку важну працю, яка має забезпечити їм екзистенцію та яка лише раз за кілька сот літ з'явилась на дяківському горизонті? Чи мало вам ще того поневолення, тих кривд [та нужди, яку дяківський стан через останніх кілька століть переніс на своїх знесилених плечах? Увільніть його з під своєї дотеперішної „опіки“, нехай він сам розвивається так, як йому його здоровий розум, його шляхотна душа та тверді умовини життя наказують, а побачите, що дяки самі за кілька літ зроблять далеко більше, чим такі „опікуни“ як ви, для них за останніх кількатор літ зробили!

Вп. Андрівви Хоми, сему дійсному невтомимому Великому Борцеві за красше завтра дяківського стану належить від цілого загалу Дяків велике й щире признання за те, що Він памятав на Свій святий становий обов'язок та виконав його як найкрасше, мимо сего, що мусів при сім не мало перепон побороти. Дай Бог, щоб за прикладом сего Великого Борця та Йому подібних пішли всі прочі Борці за красшу долю дяків, бо чим більше будемо мати робітників і майстрів, то тим скорше й будинок буде готовий.

I. B.

За се число має кожний Вп. Пренумератор негайно заплатити 20 сот. ::

Не сміє бути ані одного дяка-пренумератора, який зараз не зложивби належитости на кошта подорожі II. Дяківської Делегації до Варшави.

